

4. Волосяк Ю. В. Комп'ютерні мережі [Електронний ресурс] : курс лекцій для здобувачів вищої освіти ступеня "бакалавр" спеціальності 051 "Економіка" денної форми навчання / Ю. В. Волосяк. - Електрон. текст. дані. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – 204 с.
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6377>.

5. Курепін В. М. Використання інноваційних технологій навчання – запорука підготовки висококваліфікованих спеціалістів / В. М. Курепін, Д. В. Курепін // Осінні наукові читання : матеріали XXIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, секція № 10. Педагогічні науки, м. Тернопіль, 27 листопада 2019 р. - Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019.
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6417>.

*Науковий керівник - старший викладач Курепін В.М.
Миколаївський національний аграрний університет*

УДК 32.019.53

ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

Курепін Вячеслав Миколайович,
orcid.org:0000-0003-4383-6177

*старший викладач кафедри методики професійного навчання,
Миколаївський національний аграрний університет*

Грененко Дмитро Андрійович
*здобувач вищої освіти спеціальності 141
«Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»,
Миколаївський національний аграрний університет*

Як пише українська письменниця і поетеса Ліна Василівна Костенкоу своєму романі «Записки українського самашедшого»: «Колись [...] інформація була нашою здобиччю. Тепер ми - здобич інформації»[1]. Інформацію можна вважати корисною, коли вона прийшла вчасно. Як говорять про журналістів – це письменник, контужений секундною стрілкою. Перед усім, робота журналіста передбачає щире прагнення людини допомагати іншим людям, а не якомога більше разів замалюватися на голубому екрані. У сучасності споживачі інформації саме через швидкість надають перевагу інтернет-джерелам над глобальними засобами масової інформації (ЗМІ) та телебаченню.

Є ще одна важлива проблема сучасності – олігархованість українських ЗМІ, які використовують інформацію для особистої вигоди, формування власного іміджу та формування масової свідомості та світобачення. Питання власності на ЗМІ є одним із головних для свободи ЗМІ, а відповідні

приватизаційні ініціативи – істотною гарантією від концентрації ЗМІ та способом забезпечення справжнього плюралізму ЗМІ, завдяки якому існує преса, в якій відображено різноманітні погляди, а не просто численні друковані органи інформації.

Нажаль, майже уся ТВ-журналістика мертва, бо вона «залежна». Використання інформації як зброї для нападу, а не для захисту призвело до того, що люди поділилися на два табори. І поки одні читають газети, щоб знати, що вони і думають; інші вважають щоновини – це організоване лихослів'я.

Але не слід забувати про те що згідно з діючим законодавством України, оповіщення та інформування населення у разі нещасних випадків здійснюється дистанційно не тільки за допомогою електросирен, мережі радіомовлення всіх діапазонів частот і видів модуляції, а ще й за допомогою телебачення [2]. Отже ЗМІ - це не тільки піар служба крутих дядьків та комерційних хламопродовольчих фірм, а й один із основних інструментів інформування населення у важкі часи стихійних лих та екологічних чи епідемічних катастроф.

Головна небезпека надзвичайного стану полягає у раптовості та стихійності, які провокують негативні наслідки. Для підприємств з потенційно небезпечними виробничими процесами гостро стоять питання, пов'язані з необхідністю запобігти паніці, викликані й раптовістю, підготувати себе й інших до неминучого і, можливо, дуже небезпечного повороту розвитку природної стихії чи техногенного катаклізму [3].

Сьогодні актуальність захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій (НС) своєчасним оповіщенням й інформуванням населення про НС обумовлена величезними масштабами наслідків ваварій, катастроф та стихійних лих для запобігання та ліквідації яких потрібні зосередження зусиль всієї держави, організація взаємодії різних органів управління, сил і засобів цивільного захисту (ЦЗ), а в цілому – формування та здійснення державної політики у цій сфері.

Оповіщення про загрозу виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і постійне інформування населення про них забезпечуються шляхом централізованого використання загальнодержавних і галузевих систем зв'язку, радіопровідного, телевізійного оповіщення, радіотрансляційних мереж та інших технічних засобів передавання інформації.

Для забезпечення роботи систем оповіщення використовуються:

- місцеві мережі зв'язку;
- мережі провідного (ефірного) радіомовлення та телебачення;
- канали звукового супроводження;

- постійно діючі мережі радіозв'язку [4];
- системи пейджерного зв'язку;
- електросирени і технічні засоби оповіщення [4].

За оцінками фахівців, функціонуючі в Україні регіональні системи оповіщення та інформування населення за умов надзвичайних ситуацій потребують суттєвої реконструкції, у деяких випадках відновлення. Згідно з законодавством України, одним з основних засобів оповіщення та інформування населення в умовах НС залишається мережа проводового радіомовлення. Але об'єктивно на даний момент воно вже не може розглядатися як повноцінний загальнонаціональний ресурс, придатний для таких потреб.

Більшість існуючих систем оповіщення населення були призначені для оповіщення великих організованих колективів: підприємств, навчальних закладів і т. ін. Як оповістити більшу частину суспільства, що веде індивідуальний спосіб життя і трудової діяльності: малий і середній бізнес, сільських жителів, водіїв й інше населення. Це питання в країні досить докінця не вирішено.

Список використаних джерел:

1. Ліна Костенко, Записки українського самашедшого. — Київ: А-ба-ба-га-ла-ма-га, 2010. — ISBN 978-966-7047-88-7 (Перлини сучасної літератури).
2. Курепін В. М., Курепін Д. В. Державне управління у сфері цивільного захисту та безпеки життєдіяльності в умовах реформування місцевого самоврядування та децентралізації влади. Modern Economics. 2020. № 19(2020). С. 94-100. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V19\(2020\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V19(2020)-16). URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7419>.
3. Курепін В. М. Комплексна безпека підприємств, як складова системи управління / В. М. Курепін, К. М. Горбунова // Актуальні питання техногенної та цивільної безпеки України : матеріали I Всеукраїнської наукової конференції професорсько-викладацького складу, м. Миколаїв, 21-22 вересня 2018 р.- Миколаїв : Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, 2018. — С. 21 — 23. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6414>.
4. Курепін В.М. Базова концепція забезпечення управління безпекою розважальних центрів / В.М. Курепін, Д.В. Курепін // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 20-21 листопада 2019р. —

Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 172 – 175.
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6412>.